

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om atomanlæg (nukleare anlæg).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 50) findes i tidenden sp. 1882, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 181).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Gudme (RV):

Som det fremgår af betænkningen, har denne påbegyndte andenbehandling alene et proceduremæssigt formål: der har ikke i udvalget fundet nogen realitetsbehandling af lovforslaget sted. Men under førstebehandling skete der det, at adskillige ordførere gav udtryk for, at dette lovforslag i virkeligheden bestod af to dele, et teknisk afsnit, der drejede sig om godkendelse af atomanlæg, og et mere juridisk afsnit, der drejede sig om erstatning og forsikring for atomskader, og at det ville være naturligt, at disse to forskelligartede dele af lovforslaget blev behandlet i forskellige udvalg.

Som følge heraf har justitsministeren stillet et ændringsforslag, der går ud på at dele lovforslaget i to love. Den første halvdel omfatter det oprindelige forslag og er alene et lovforslag om godkendelse af atomanlæg, og den anden halvdel omfatter også den sidste halvdel af det oprindelige lovforslag og drejer sig om regler om erstatning og forsikring vedrørende atomskader.

Der bliver ikke noget formalitetsproblem, hvis vi nu afbryder denne andenbehandling og går videre med at behandle lovforslaget i to udvalg, for der er ikke tale om andet end rent formelle ændringer. Man har delt det samme lovforslag i to dele, men der er ikke kommet noget nyt til, og grundlovens krav om, at man skal have første, anden og tredje behandling, vil således være opfyldt.

Derfor skal jeg på retsudvalgets vegne

anmode om, at man vedtager justitsministerens ændringsforslag, der alene består i, at man deler det oprindelige lovforslag i to dele, og at man derefter afbryder denne andenbehandling og henviser den første del — den om godkendelse af atomanlæg — til forskningsudvalget og den anden del — den om erstatning og forsikring for atomskader — til viderebehandling i retsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om deling af lovforslaget i 2 lovforslag:

a. *forslag til lov om godkendelse af atomanlæg (nukleare anlæg) m. v. indeholdende de i ændringsforslaget anførte §§ 1-11,*

b. *forslag til lov om erstatning for atomskader (nukleare skader) omfattende de i ændringsforslaget anførte §§ 1-42 og § 50 vedtoges uden afstemning.*

Formanden:

Vedrørende det under a. nævnte lovforslag er der i udvalgsbetænkningen stillet forslag om, at behandlingen standses, og at lovforslaget henvises til behandling i et folketingsudvalg. Jeg foreslår hertil udvalget angående videnskabelig forskning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Vedrørende det under b. nævnte lovforslag er der i udvalgsbetænkningen stillet forslag om, at behandlingen standses, og at lovforslaget henvises til fortsat behandling i retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

De to lovforslags fortsatte andenbehandling stilles hermed i bero.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 112) findes i tidenden sp. 3383, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 187).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Honoré (KrF):

Lovforslaget har været behandlet i kirkeudvalget, og der foreligger en enstemmig udtalelse fra kirkeudvalget, der går ind for lovforslaget.

Kirkeministeren (Damsgaard):

Jeg vil gerne have lov til at takke kirkeudvalget for arbejdet, som har været hurtigt, og for den enstemmige betænkning, man har afgivet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 97) findes i tidenden sp. 3437, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 189).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om banker og sparekasser.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 22) findes i tidenden sp. 1035, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 151).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Ib Christensen, Flygaard, Grønborg, Mølgaard og Poul Westergaard:

Til § 13.

Stk. 1. affattes således:

„Bestyrelsen skal bestå af mindst 7 medlemmer, der alle vælges af repræsentantskabet. I sparekasser, der de sidste 3 år har beskæftiget gennemsnitlig mindst 50 arbejdstagere, har disse ret til at vælge 2 yderligere medlemmer af bestyrelsen og suppleanter for disse blandt arbejdstagerne, jfr. dog §§ 16 og 17, stk. 1. I andre sparekasser kan vedtægterne tillægge arbejdstagerne tilsvarende ret. Vedtægterne kan tillægge arbejdstagerne ret til at vælge flere end 2 medlemmer og suppleanter for disse.“

B e m æ r k n i n g e r.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at det offentlige gennem bank- og sparekassetilsynet har mulighed for at udøve en tilstrækkelig samfundsmæssig kontrol med banker og sparekasser. Det er tillige deres opfattelse, at medarbejderrepræsentanterne reelt set normalt vil have langt større mulighed for at påpege eventuelle misbrug end en repræsentant udpeget af handelsministeren. Ud fra disse betragtninger foreslår vi derfor, at